

Miljøministeriet
Naturstyrelsen

Danmarks Naturfredningsforening

Sendt til dn@dn.dk

Det åbne land
J.nr. NST-001-09008
Ref. Lim/ler
Den 28. oktober 2013

Vedrørende forslag til ændring af naturbeskyttelseslovens § 17 om skovbyggelinjen (regelforenkling)

Tak for Danmarks Naturfredningsforenings høringssvar af den 8. august 2013, hvori der redegøres for foreningens synspunkter på udkast til det lovforslag om bl.a. forenkling af naturbeskyttelseslovens § 17 om skovbyggelinjen, som har været i høring fra den 3. juni til den 9. august 2013.

Dette svar vedrører alene den del af lovudkastet, der omhandler naturbeskyttelseslovens skovbyggelinje.

Baggrunden for forslaget er, som det fremgår af høringsmaterialet, en del af regeringens aftale med KL om besparelser ved forskellige forenklingsinitiativer.

Med høringssvaret tilslutter foreningen sig behovet for administrative lettelser og for dele af lovudkastet, bl.a. at mindre bygningsændringer som f.eks. altaner fritages fra krav om dispensation fra skovbyggelinjen. Foreningen er ligeledes enig i, at eksisterende bymæssig bebyggelse kan undtages fra skovbyggelinjen, men finder den foreslåede videreførelse og justering af den gældende undtagelse i naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 2, nr. 4 ("husrækkeregel") for upræcis og vanskelig at administrere.

På to punkter finder foreningen, at forslaget vil indebære en forringelse af beskyttelsen af naturbeskyttelsesinteresserne. Det ene er forslaget om at harmonisere reglerne om skovbyggelinjen med planlovens landzonebestemmelser. Det andet er forslaget om i byzone at fritage småbygninger under 50 m² for krav om dispensation fra skovbyggelinjen, når der er tale om områder, hvor skovbyggelinjen er reduceret.

For så vidt angår det førstnævnte punkt vil forslaget indebære væsentlige besparelser i administrationen.

I sager om f.eks. genopførelse af boliger, fritstående solenergianlæg eller tilbygninger til virksomheder, skal kommunerne efter gældende regler træffe to afgørelser efter henholdsvis naturbeskyttelsesloven og planloven – afgørelser der begge kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. I begge tilfælde skal der tages hensyn til natur- og landskabsinteresser.

Det er Naturstyrelsens vurdering – ikke mindst i lyset af den administrative praksis - at varetagelsen af hensynet til natur og landskab netop i skovbyggelinjesagerne vil kunne varetages gennem landzoneadministrationen i overensstemmelse med planlovens formål og de afvejninger, der sker i landzoneadministrationen, uden at det vil indebære væsentlig forringelse af hensynet til naturbeskyttelsen.

I de tilfælde, hvor bebyggelse kan opføres uden landzonetilladelse og efter forslaget dermed også uden dispensation fra skovbyggelinjen, f.eks. til- og ombygning af helårshuse op til 250 m² eller opførelse af småbygninger som garager, udhuse og skure under 50 m², der opføres i tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelse, viser praksis, at kommunerne i langt de fleste tilfælde meddeler en dispensation.

For så vidt angår det andet punkt om fritagelse i byzone af småbygninger er det korrekt, at dispensationspraksis er restriktiv i de områder, hvor Naturstyrelsen (tidligere Skov- og Naturstyrelsen) f.eks. i forbindelse med lokalplanlægning om byudvikling har truffet en konkret afgørelse om fastlæggelse af linjen nærmere skoven end 300 m.

I mange områder med ældre bymæssig bebyggelse (opført før 1968) gælder § 17 om skovbyggelinjen kun for arealerne mellem bebyggelserne og skoven og dermed ikke i hele 300 m zonen. Dette skyldes ikke, at Naturstyrelsen har reduceret linjen ved en konkret afgørelse om, i hvilken afstand linjen skal forløbe fra skoven. Det følger derimod af naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 2, nr. 4, der generelt undtager områder med sådan bebyggelse. I disse områder er der ikke gjort endeligt op med bebyggelsesforholdene, og dispensationspraksis er ikke tilsvarende restriktiv.

Naturstyrelsen er enig i, at der med den foreslåede bestemmelse nogle steder kan blive opført lidt flere småbygninger tæt på skoven. Da bygningerne ifølge lovforslaget kun kan placeres uden dispensation i tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelse, vil det i mange tilfælde begrænse muligheden for at komme helt tæt på skoven. Forslaget gælder endvidere kun småbygninger og ikke tilbygninger eller f.eks. nye boliger.

Afslutningsvis bemærkes, at Danmarks Naturfredningsforenings forslag om at undtage eksisterende bebyggelse i byzone og afgrænsede landsbyer fra dispensationskravet i det væsentlige vil undtage den samme bebyggelse, som foreslået i lovudkastets § 2, nr. 2, hvorefter forbuddet kun gælder mellem bebyggelsen og skoven på strækninger, hvor der allerede findes en væsentlig, lovlig bebyggelse nærmere skoven end 300 m.

Foreningens forslag indeholder ikke nogen afgrænsning af den bymæssige bebyggelse i forhold til skoven, dvs. fastlægger ikke, hvor skovbyggelinjen skal forløbe, og forslaget vil – mod hensigten - i nogle tilfælde indebære, at også arealerne mellem bebyggelsen og skoven bliver undtaget.

Derfor fastholdes formuleringen i lovforslaget, der viderefører indholdet af den gældende undtagelse i lovens § 17, stk. 2, nr. 4 om, at skovbyggelinjen forløber tættere på skoven end 300 m, hvor der eksisterer en væsentlig lovlig bebyggelse inden for skovbyggelinjen.

Naturstyrelsen er enig i, at forslaget kræver kommunens vurdering af ”en væsentlig lovlig bebyggelse”, men da en tilsvarende regel – dog kun gældende for

bebyggelser opført før 1968 - har været gældende også før naturbeskyttelsesloven fra 1992, er bestemmelsen indarbejdet i kommunernes administration.

Høringen har på denne baggrund ikke givet anledning til ændring af lovudkastet.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Lena Kongsbach', with a long horizontal flourish extending to the right.

Lena Kongsbach
funktionsleder